

1. Cizinci (Jaroslav Hutka / Štěpán Rak)

D A⁷ D
R: Cizinci, cizinci, cizinci, cizinci,
A⁷ D A⁷ D
cizinci, cizinci, dolary, marky, ruble taky.
D A⁷
1. Praha je matka měst, každý město s jiným má,
D
to by byl případ pro Freuda, jakže při tom mluvila,
A⁷
jazyků zmatení, člověk má už málem strach
D A⁷ D
říct to česky nebo jak, sláva, léto je tu!

R:
2. Slunce se vyhouplo, ale hned ho zakryl mrak,
přelidněnej Václavák, vypadá to na slejvák,
psi k trávě čuchají, děti zlobí velice,
regma bere důchodce, sláva, léto je tu!

R:
3. Ve výkladních skříních jen to nejlepší zboží,
velice nám záleží, co si vod nás vodváží,
železnobrodský sklo, karlovarskej porculán,
málo času, velkéj plán, sláva, léto je tu!

R:
4. Dámy navoněný, semišový kalhotky,
na hlavách tyroláky, pod tím zpocený lebky,
kam voko pohlédne, je jich kolem jako much,
jawohl, tywohl, vywohl, uch, sláva, léto je tu!

R:
5. U Fleků nestačej' barvit pivo na černo,
vopilcům je to jedno, vždyť je tam tak útulno,
za barovým pultem šejkr lítá sem a tam,
ten koktejl je vám, madam, sláva, léto je tu!

R:

2. Čtyři sloni (Jaroslav Hutka)

- C G C Ami G*
1. Státní bezpečnost se táže, vodkud prší moje gáže:
C F C G C
prší z mraků, jen se leje z hromobití poezie,
F Dmi Emi Ami Dmi G C
[: mám najaté čtyry slony na ty strašné milióny. :]
2. První slon má modré oči, nad komínem něžně tančí,
za soumraku zvedá nohu, huhlá cosi k pánubohu,
[: a když spatří hvězdy ve tmě, do komína troubí smutně. :]
3. Druhý slon má velké břicho, pod kaluží hledá ticho,
roste z vody, z louží pije, Himaláje převyšuje,
[: zlatou sítkou kolem máchá, za den chytí tunu ticha. :]
4. Třetí slon je trochu zvláštní, touží stát se žlutou třešní,
aby potom jedné dívce sloužil jako náušnice,
[: až se ona večer svlékne, ten slon věří, že ho spolkně. :]
5. Čtvrtý slon je vlastně beran, vlastně šfovík, vlastně z Je-
van,
všechny vily jsou tam jeho, nemyslí však tím nic zlého,
[: chvíli beran, chvíli ovce, vila - to je chvála obce. :]
6. A tak, milá Bezpečnosti, moji sloni snesou dosti,
snesou náklad, snesou vejce, večer snesou z nebe slunce,
[: sluníčku pak doma z tlamy vytahuju milióny. :]

3. Duše a tělo (Jaroslav Hutka)

- Ami F E Ami C G⁷ C*
1. A když bylo před kostelem, a když bylo před kostelem,
Ami Dmi⁶ G⁷ Ami F E Ami
hádala se duše s tělem, hádala se duše s tělem.
2. Tělo, tělo, cos' dělalo, tělo, tělo, cos' dělalo,
o duši jsi nic nedbalo, o duši jsi nic nedbalo.
3. Cos' vidělo, to jsi chtělo, cos' vidělo, to jsi chtělo,
na hříchy jsi nevzpomnělo, na hříchy jsi nevzpomnělo.
4. Tělo, tělo, tělo hříšné, tělo, tělo, tělo hříšné,
bývalo jsi v světě pyšné, bývalo jsi v světě pyšné.
5. Chodilo jsi v stříbře, zlatě, chodilo jsi v stříbře, zlatě,
a já ležím v hlíně, blátě, a já ležím v hlíně, blátě.
6. Chodilo jsi po muzikách, chodilo jsi po muzikách,
a já ležím v těžkých mukách, a já ležím v těžkých mukách.
7. Nedávej mně, duše, viny, nedávej mně, duše, viny,
bylas' se mnou v každé chvíli, bylas' se mnou v každé chvíli.
8. Byla-li jsem já kdy s tebou, byla-li jsem já kdy s tebou,
nevládl jsem sama sebou, nevládl jsem sama sebou.

9.=1.

4. Hanči, čiči a čevabčiči (Jaroslav Hutka)

1. $\begin{array}{c} C \\ G \end{array}$ V Haliči je krejčí, $\begin{array}{c} Dmi \\ C \\ G \end{array}$ co se pořád mračí,
má rád čevabčiči, to ho strašně tlačí,
 $\begin{array}{c} C \\ G \end{array}$ denně z vokna křičí: „Já chci čevabčiči,
 $\begin{array}{c} Dmi \\ C \\ G \end{array}$ kdo mi na něj pučí, dám mu zub kančí!“
 $\begin{array}{c} D^7 \\ G \end{array}$ Krejčí jde k holiči, čumí kol a fajčí,
 $\begin{array}{c} E \\ D^7 \end{array}$ červ ho v hlavě mučí, vem čert čevabčiči,
 $\begin{array}{c} D^7 \\ G \end{array}$ černé kočky syčí, krejčí to zvočí,
čaganem zatočí, kočky pryč vodfíčí.
2. V činžáku flákači vyvalejí voči,
po krejčím votočí, ten pohled jim stačí,
teď to naraří na mrchy kočiči,
bude čevabčiči, nejspíš kočiči,
točí karabáči, navrch hlavy oči,
kde se asi krčí potvory kočiči,
vtom zmerčí v bodláčí uši kočiči,
čile po nich skočí, velmi si natlučí.
3. Nebyly to čiči, ležela tam Hanči,
ti sekáči brečí, Hanči na nich klečí,
plačící maj' řeči, Hanči na ně ječí:
„Mažte, zelenáči, tohle vám stačí!“
Hanči si vyskočí, s činkami zacvíčí,
jsou v ní choutky dravčí, čímpak je vyléčí,
kolem kráčí krejčí, v břiše mu kručí,
má oči člověčí, zří přednost holčiči.
4. Krejčí náhle křičí: „Vidím čevabčiči,“
pod fousy zabručí: „Pečínka holčiči,“
z černých očí Hanči čertík ven vyskočí,
vtom mračna přikvačí, déšť je rozloučí,
krejčí klečí v kleči, zločinně se mračí,
čističí to zračí, skáčí k domu báči,
ten čin mu vylíčí, čizmy přistrčí:
„Ty hlídači ovčí, běž do kleče s tyčí!“
5. V černé díře bručí rozčilený krejčí,
z čela mu pot crčí, je to čím dál blběčí,
hlídač chrastí klíči, krejčí mu to líčí,
činel si vpučí, mluví vo Hanči,
Hanči je to k pláči, před hlídačem tančí,
v hlídači cos pučí, čpí z něj zločin čunčí,
a jak chlípně čučí ten muž opičí,
krejčí mříž vypáčí, utíká k Mohuči.
6. Čula čestná Hanči, oč klíčniku kráčí,
pěstí ho omráčí, jde k Mohuči radši,
mohučský Apači oba dva vobklíčí,
mečí v rukou točí, jsou strašný rváči,
Hanči zas zatančí, Apači to zmerčí,
ti mozci slepičí do Mohuče skáčí,
v náručí si brečí krejčí i Hanči,
krávy v stráni bučí: „Bude čevabčiči!“

Rec: ... dej mi bůra!

5. Havlíčku, Havle (Jaroslav Hutka)

1. $\begin{array}{c} A \\ D \\ E \\ A \end{array}$ Mají tě v ohrádce, za mříž tě vsadili
 $\begin{array}{c} D \\ E \\ A \end{array}$ andělé z Brixenu, co vzývaj' násilí,
 $\begin{array}{c} D \\ A \\ E \\ A \end{array}$ pohádka pro děti, loutkové divadlo,
 $\begin{array}{c} D \\ A \\ E \\ A \end{array}$ tahají za nitky, nevyjdou na světlo.
 $\begin{array}{c} D \\ A \end{array}$
- R:** A podle litery „paragraf - šavle“
 $\begin{array}{c} E \\ A \end{array}$ teď dumej o právu, Havlíčku, Havle,
 $\begin{array}{c} D \\ A \end{array}$ a podle litery „paragraf - šavle“
 $\begin{array}{c} E \\ A \end{array}$ teď dumej o právu, Havlíčku, Havle!
2. Trochus' je popletl, řídil ses zákonem,
co platí nad lidmi a také nad pánem,
pán se však urazil - jaképak zákony,
on přece nejlíp ví, kdo má být poslušný.
- R:**
3. Co tě to napadlo, foukat jim do kaše,
nejezdils' na koni, cválal jsi na bleše,
pan Bach má básníky ve velké vážnosti,
jak rád je v erárních komůrkách pohostí.
- R:**
4. Vždyť je to nerozum, zkusit se s mocným přít,
mohl ses dobře mít, šlo by to zařídit,
a při tvých schopnostech pán by tě zaměstnal,
stačilo pochopit, stranou bys nezůstal.
- R:**
5. Potichu, bez hluku přišli tě navštívit,
korektně, zdvořile, nemoh' jsi odepřít:
„Hostinské pokoje, mistře, už čekají,
oblek si neberte, lepší tam dávají.“
- R:**
6. V Brixenu na rynku holky si šeptají:
„Zavřeli Havlíčka, lidi ho nedají,
vždyť uměl hezky říct, nač my jen mysleli,
že pěkněj mužskej byl, proto ho zavřeli.“
- R:**

6. Hromada smetí (Jaroslav Hutka / Hvězdoň Cigner)

- Ami
1. Tam, kde roste hnusné bejlí,
E
tam, kde potkan mlsně šmejdí,
Ami
kde se mouchy cejtí v ráji
E
a červi svou pevnost mají,
C
tam člověka nos nezmejlí,
G
milenci tam nechodějí,
C Dmi E
pouze tam vrána krákorá,
F E
kde bída sny hnilobné snívá,
F E
tam smrt po práci odpočívá,
Ami
na hromadě ležej' zbytky,
E
čteš v nich, co je život lidský,
Ami E Ami G⁷
zpívaj' táhle hymnu rozkladu.
C G⁷ C
- R: „My, odložené věci, tady smrdíme,
F C A⁷
svět nás a my jej v nenávisti máme,
Dmi G E Ami
sem jsme vodváti, je to prokletí,
D⁷ G⁷
konečná stanice jen pro žebráci,
C G⁷ C Ami
celý život poctivě jsme sloužili,
Dmi G C A⁷
a tohleto je naše vodměna,
Dmi G E Ami
k lidem důvěru má jen kráva šilhavá,
Dmi G⁷ C A⁷
a nikoliv smetí hromada,
Dmi G C E⁷
my jsme vodložení, s náma se nepočítá.“
2. Každým rokem rez a červi
podráždí smetišti nervy,
déšť zavlaží záhon plisně,
smetí chlemstá nenasytně,
slunce teplem budí tlení,
smetí se dá v přemýšlení,
a myšlenka je otcem nespokojenosti,
hromada smetí se probouzí k vědomí,
má stavy jak při břichabolení,
hergotfix ajnhimmlaudón,
zas přivezli další vagón
a už zde na něj místo není,
- R: „Tak to si teda líbit už nenecháme,
proti popelářům pěsti pozvednem,
jménem hniloby pozvednem hlavy
a na pochod se proti městu dáme,
nová doba už svůj příchod věští,
smetišťe okovy strhává,
půjdem do boje s koprkami hnoje,
bude nás všch ukrutná síla,
a teď se s chutí dejme do díla!“

3. „Hej, mouchy, vyzvědači moji,
seskupte se v pevném roji,
zápach do první linie -
- krajinu napřed zmapuje,
shnilé knihy řeknou hesla,
aby nám mysl neklesla,
krysy vběhnou nepříteli do týla,
vy, lidé, až se ráno probudíte,
konečně už pravdu pochopíte,
není třeba na to mozky,
by zůstaly z lidí trosky,
svět bude jedna velká hromada!“
- R: Černá mračna po obloze putují,
vrány hlučně krákaj' neštěstí,
hromada zpívá hesla bojovná
a za chvíli se do pohybu dá,
vtom divné zachvění vzduchem prolétlo
a krajina se temně zamžila,
přišel k nám dnes host, už nám spravil most,
jeho paní se bíle oblékla
a hromada, jak byla, zamrzla.

7. Hallelujá tramvaje (Jaroslav Hutka)

- D G D A
1. V městě jsou ulice a žádný stromy,
D A D A
pověz mně, má milá, kde budem sami,
D A D A
v městě jsou hospody a davy lidí,
G D A D
[: všichni jsou v balíku, přesto závidí. :]
D G D A
R: Jak se spolu hezky máme a jak dobře vypadáme,
D G D A D
přesto, že nic nemáme, jako neon svítíme,
G D A D
hallelujá tramvaje.
2. V městě jsou tramvaje a je v nich dusno,
lidi se mačkají, nemají jasno,
jezdějí do práce, v kapse maj' drobný,
[: jedině je jim však malinko divný. :]
- R:
3. V městě jsou holiči, večerní plesy,
báby nám záviděj' ty naše vlasy,
nikdy jsem neviděl tolika špíny
[: a vím, že z toho jsou všichni tak smutný. :]
- R:
4. V městě jsou strážníci, pomalu chodí,
studentky v kavárnách zjevně se nudí,
holky se malují, honějí vodu,
[: my ale vlastnime nejlepší módu. :]
- R:
5. V městě jsou obchody, houby v nich mají,
věcičky na pendrek, co děsně stojí,
prý život zpříjemní, neda' však štěstí,
[: nás tyhle reklamy nemohou splést. :]
- R:
6. V městě jsou úřady a možnost skrejt se,
střechy a dráty a nad nima slunce,
bydlej' tu doktoři, vrtají zuby,
[: nic moc to není, mně se však líbí. :]
G D A D A D
- R: + hallelujá tramvaje ...

8. Ježíšek (Jaroslav Hutka / Donovan)

- C Fmaj7*
1. Sníh jiskří, křupe pod botou,
C Fmaj7
vzduch hraje si, čechrá vlasy,
C Fmaj7 G C G
králové jdou, kam asi tři králové jdou?
2. Teplo je pod střechou, kde štěstí spí,
Marie směje se, oslově kýchají,
všichni se usmívaj', vždyť narodil se Ježíšek.
3. Josef obchází, hladí si fousy,
noc je tichá, mráz nevadí,
andělé si v nebi po svém hvízdají.
4. Pastýři vopitý maj' vidění,
že vstát mají, ať vidějí,
- že narodil se nám všem Ježíšek. G F Emi F D7 G*
5. Ptáci cvrlikaj' jaro přichází,
milenci nedýchaj', jako když čekají,
boží početí není věci všední.
6. Králové klekají, království dát chtějí,
dědci kývají, není to bláhové,
vždyť narodil se nám všem Ježíšek.
7. Lidé se loudají, někteří zívají,
jiní se motají, prasátko vidějí,
jak zázrakem žádnéj zlej není.
8. Teď se usmějí, vlídný slova hledají,
prskavky prskají, svíčky kapají,
co nám as' přinesl Ježíšek?
9. Pohádku z betléma, kde na hnoji
sedí sluníčko, všichni šeptají,
že vidějí nejkrásnější vánoční sen.
10. Noc kraj vobchází, smutky ti rozhází,
ani pití s tebou tak fajn nezachází,
a to nám přinesl Ježíšek.

9. Kamna (Jaroslav Hutka)

- D A7 D A7*
1. Co vám to v koutě tak hloupě trčí,
D A7 D A7
zmazané strašidlo se vám tam krčí,
D A7 D G
jenom neříkejte, že tohle kamna jsou,
D A7 D A7 D A7 D A7
že, když se setmí, že po bytě nelezou, uá, uá ...
2. A co to žere za černé šutry,
no a ta roura - skoro dva metry,
když je polejete, příšerně zasychí,
jen si dejte pozor, ať po vás neskočí, uá, uá ...
3. Potvora jedna, zlověstně hučí,
je celá zarudlá, všechny nás zničí,
sálá a myslí si: však já vám zatopím,
jenže já, hrdina, vůbec se nebojím, uá, uá ...
4. Má milá paní, buďte teď klidná,
už vám neublíží ta mrcha bídná,
jen jděte na chodbu, tam v klidu vyčkejte,
ať při tom zápasu cosi nechytete, uá, uá ...
5. Popad' jsem pohrabáč do pravé ruky,
ke dveřím só to enom dva skoky,
jako svatý Jiří jsem po draku seknul,
tu strašnou obludu na zem jsem převrhul, uá, uá ...
6. To vám hned bylo náramně čmoudu,
z huby vypustila voblaka jedu,
pak někdo sekerou dveře vám vyломil,
vetřelec s hadicí v bytě se vobjevil, uá, uá ...
7. Bídná hadice, vona to byla,
co ten váš kvartír příšerně zčila,
nechtěl jsem dopustit, byla jí přesila,
pak ještě ke všemu záchranka přijela, uá, uá ...
8. Tak teď tu sedím, na sobě erár,
takovou vděčnost, tož to jsem nečekal,
nikdy, bratře, nehas to, co tě nepálí,
kazajku svěrací, tu by ti nandali, uá, uá ...

10. Kat Mydlář (Jaroslav Hutka / Pavel Kohout)

1. $\begin{matrix} C & & G & & F & & G \\ U & Staroměstské & radnice & tesaři & vážou & s & kládou & kládu \\ C & & G & & C & & G & C \\ a & ženský & perou & suknice, & každé & se & těší & na & parádu, \\ F & & C & & G & & C & & C^7 \\ jen & purkmistr & se & dvěma & dráby & hasí & si & to, & jak & by & krad', \\ F & & C & & G & & C & & G & C \\ do & krčmy & „U & zelený & žáby“, & kde & denně & sedá & pražské & kat. \\ G & & C \\ R: & Jó, & Mydlář & - & pražské & kat, \\ F & & C \\ ten, & co & má & Čechy & rád, \\ G & & C \\ v & srdci & má & pevně & rád: \\ F & & G & & C \\ že & Čechem & je, & vše & Čechům & musí & dát. \\ 2. & A & souse & šfouchá & souseda & a & jeden & každé & žasne & honem, \\ že & hlava & města & usedá & tak & mírnýx-dírnyks & za & tím & stolem, \\ kde & hroznej & Mydlář & pije & víno, & rychtář & mu & hodí & tuhle & řeč: \\ „Hej, & maestro, & copak & děláj' & ráno, & však & klidánko & a & žádnou & křeč.“ \\ R: \\ 3. & „Nekoukaj' & se & tak & natvrdle, & vždyť & ví, & že & zejtra & má & bejt & v & Pánu \\ ztrestáno & státem & na & hrdle & těch & sedmadvacet & českých & pánů, \\ co & rozhodlo & se & vzdorovat & a & vyznávati & jinou & víru, \\ chybu & jejich & opraví & kat, & které & jim & vezme & správnou & míru.“ \\ R: \\ 4. & „A & nechci & to & jen & za & prachy, & je & to & otázka & charakteru, \\ znám & tvý & katovský & úspěchy, & ale & ctím & taky & tvoji & víru, \\ však & uvaž & tu & věc & bedlivě, & že & jsou & to & tvoji & bratři & v & Kristu, \\ a & nekoukej & tak & hněvivě, & že & navrhuji & schůdnou & cestu.“ \\ R: \\ 5. & „Stane & se & z & tebe & katolíka & a & zaplatíš & mi & vína & džbáněk, \\ eště & ti, & řeknu, & za & kolik, & pude & to & rovnou & do & čítanek, \\ dostaneš & horu & českých & grošů & za & stětí & a & za & věšení, \\ a & není & to & kšeft & vod & hastrošů, & dostaneš & ještě & lešení.“ \\ R: \\ 6. & Kat & řek': & „Vidím & to & reálně, & mí & bratři & stejně & skončej' & bídně, \\ když & nevezmou & smrt & vode & mě, & tak & na & ně & pošlou & rasa & z & Vídně, \\ tak & teda, & že & jsem & české & kat, & tak & já & to & bezbolestně & sfouknú, \\ a & že & mám & svoje & lidi & rád, & tak & každého & i & s & láskou & setnu.“ \\ R: \\ 7. & A & tak & se & zřekl & kalicha & a & přijal & svatý & rozhřešení, \\ vzal & katovského & kulicha & a & už & se & tyčí & na & lešení, \\ už & tam & i & český & pání & stojí, & v & očích & maj' & propast & bezednou, \\ kat & pomodlil & se & podvobojí & a & popravil & je & pod & jednou. \\ R: \\ 8. & A & když & bral & mistra & Jesenia, & aby & ho & zbavil & jazyka, \\ řek' & Mydlář: & „Drahe & mistře, & i & já & bych & radši & propích' & Habsburka, \\ i & když & se & mi & to & trochu & hnusí, & líp & tak & než & vod & učedníka, \\ a & co & se & týče & Jana & z & Husi, & tak & bez & kata & není & mučedníka.“ \\ R: \\ 9. & Jó, & bez & kata, & to, & namouvěru, & nevejde & nikdo & do & dějin, \\ umět & vzít & popravenci & míru & a & na & kolena & šmejknout & s & ním, \\ jenomže & s & českou & elegancí & to & nejlíp & umí & pražské & kat, \\ proč & nás & maj' & stínat & cizozemci, & když & líp & to & může & udělat. „ \\ R:$

11. Morava (Jaroslav Hutka)

1. $\begin{matrix} Ami & & E^7 \\ Brněnská & radnice & stavěná & do & vejšky, \\ Ami & E^7 \\ v & ulicích & práší & se, & a & nejvíc & na & český, \\ Ami & & Dmi \\ dětičky & s & jáso & tem & z & radnice & mávají, \\ C & & E & & Ami \\ holubi & nad & městem & poletují. \\ G^7 & C & G \\ R: & A & Morava & je & pěkná & zem, & na & její & slávu & připijem, \\ C \\ só & na & ní & hezká & děvčata, & tvářičky & majó & ze & zlata, \\ Dmi & E & Ami \\ dobrý & člověk & ještě & žije, & na & Moravě & víno & pije, \\ Dmi & Ami & C & G & C & E \\ proto & ať & vzkvétá & Morava & a & její & sláva! \\ 2. & Špilberku & na & kopci, & domečku & kamenný, \\ divěj' & se & cizinci, & jakejs' & byl & na & ženy, \\ děti & se & poučí & dobou & feudální, \\ silní & slabé & mučí & - & to & dnes & už & není. \\ R: \\ 3. & A & brněnský & kolo, & docela & dřevěný, \\ letos & prohánělo & motorky & závodní, \\ dětičky & mávaly & Frantovi & Šťastnému, \\ na & dráze & spatřily & samou & čmouhu. \\ R: \\ 4. & Copak & to & vyrostlo & na & Královým & poli, \\ už & to & snad & uzrálo, & že & to & nesklidili, \\ dětičky & mávají & komínům & továrním, \\ radostně & vdechují & ten & jejich & dým. \\ R: \\ 5. & No & a & brněnské & drak & v & Nilu & se & narodil, \\ dětem & nahání & strach, & má & jméno & krokodil, \\ visí & na & řetizku, & v & průvanu & houpe & se, \\ píšu & do & notysku, & ať & nekrmí & se. \\ R: \\ Rec: & „Tož, & dámo, & co & si & dáte?“ & „Nic & nechcu, & pane & vrchní, & su & smutná.“ & „Tož, & kurňa, & něco & si & dát & musíte, & jste & v & jedničce.“ & „Říkám: & nic & nechcu, & su & smutná.“ & „Tož & si & dejte & něco & tvr- & dýho, & třeba & gruziánák.“ & „Nechcu, & pane & vrchní & - & po & tem & su & smutná.“$

12. Myš (Jaroslav Hutka)

1. $\begin{matrix} C & G & C \\ F & C & G \\ C & F & G \\ C & G & C & G & C & G & C & G & C \end{matrix}$
V kuchyni se řízek smažil,
kuchař okolo něj tančil,
v něžném rytmu valčíku
rozpaloval pánvičku, rozpaloval pánvičku.
2. Najednou omastek prsknul,
kuchař sebou vo zem mrsknul
a tím, že se dostal níž,
spatřil dole šedou myš, spatřil dole šedou myš.
3. Pískala si na hoboj
„Na krásnom modrom Dunaji“,
dupala si nožičkou
a škubala kůžičkou, a škubala kůžičkou.
4. Kuchař sáhnul po lopatě,
usmál se nasládle, svatě,
a než se myš nadála,
v omastku kraulovala, v omastku kraulovala.
5. Že pevný charakter měla,
na hoboj pořád hrála,
už byla prosmažená,
ale ne poražená, ale ne poražená.
6. Už se na talířku nese,
pod vrchním se země třese,
strávník si ji prohlídnul
a vidličku zabodnul, a vidličku zabodnul.
7. Vznes' ji k ústům labužnický,
zakousnul se nostalgicky,
polknul nahlas jako ras,
vtom uslyšel zevnitř hlas, vtom uslyšel zevnitř hlas.
8. „Ty balvane nekulturní,
ještě si nakonec krkni,
moji píseň nezničíš,
jenom počkej, uvidíš, jenom počkej, uvidíš!“
9. V žaludku se cosi hnulo,
strávníka to vylekalo:
střeva místo trávení
dala se do zpívání, dala se do zpívání.
10. Začly zpívat kosti, cévy,
co si počnout, chlapík neví,
tu, ke svému zděšení,
pustil se do tančení, pustil se do tančení.
11. Roztančil celičkový lokál,
zmateně odtamtud prchal,
kudy běžel, tudy hrál,
nikdo mu nevodolal, nikdo mu nevodolal.
12. A když dotančili k řece,
do vody skákali křepce,
myši zas šťastně žily,
 $\begin{matrix} C & G & C & G & C & G & C & G \\ C & G & C & G & C & G & C & G \\ C & G & C & G & C & G & C & G \end{matrix}$
že se lidí zbavily, že se lidí zbavily
a město vyčistily, a město vyčistily,
docela šťastný byly, docela šťastný byly,
že se lidí zbavily, že se lidí zbavily
a město vyčistily, a město vyčistily.

13. Náměšť (Jaroslav Hutka)

1. $\begin{matrix} C & Ami & Dmi & G \\ C & A^7 & F & G \\ C & G & C \end{matrix}$
[: Krásný je vzduch, krásnější je moře, :]
[: co je nejkrásnější, co je nejkrásnější -
- usměvavé tváře. :]
2. [: Pevný je stůl, pevnější je hora, :]
[: co je nejpevnější, co je nejpevnější -
- ta člověčí víra. :]
3. [: Pustá je poušť i nebeské dálky, :]
[: co je nejpustější, co je nejpustější -
- žít život bez lásky. :]
4. [: Mocná je zbraň, mocnější je právo, :]
[: co je nejmocnější, co je nejmocnější -
- pravdomluvné slovo. :]
5. [: Velká je Zem, šplouchá na ní voda, :]
[: co je však největší, co je však největší -
- ta lidská svoboda. :]

14. Pracující děvčata (Jaroslav Hutka)

1. $\begin{matrix} Ami & E \\ G & Ami \\ G & F & E \\ Ami & F & E & Ami \end{matrix}$
Pracující děvčata - umělé rostliny,
zarostlé kopřivou, vsazené do dílny,
duše a dlaň stejně opotřebované,
do lásky zkušené, od lásky zahnané.
2. Neznají bázeň a nemají odvalu,
přečetly báseň, pro něhu však bez hladu,
sáhly si na prsa, sáhly si na břicho,
svlékly se donaha, neoblékly ticho.
3. Bez slunce nad hlavou, bez luny pod sebou,
bez rosy na srdci, bez věnce před svatbou,
veselé jak propast, kde vyschnul vodopád,
kterou rozepíná pouze kamenů pád.
4. Stálobarevné ty umělé rostliny,
neopylené, netknuté od hlíny,
nekvetou, nevadnou, neblednou, nezhytnou,
jak mléko na teple jen časem zakysnou.
5. Vedlejším účinkem, jak u nových léků,
stanou se maminkou malému člověku,
bez lásky, bez síly, jen podle zákona
dovedou k pubertě nového občana.
6. Pro prachy najaté gramotné samičky,
za školním copem hned dostaly natáčky,
kýmsi přesvědčené, že už se nespasí,
žádosti způsobné, zvykly si, souhlasí.
7. Kdo zrodí v čistotě synáčka - člověka,
kampak se schovala betlémská mamička,
zahnání do mýtů - básník i Hospodin,
slunce zahalil mrak a mou krajinu stín.
8. Pracující děvčata - stařeny bez víry,
děti bez pohádky, mámy bez rodiny,
byliny bez vůně, bez zahradníka květ,
[: moderní, konzumní, zrovnoprávněný svět. :]

15. Pochopím (Jaroslav Hutka)

1. Pochopím kompjútr, řadičí páku,
 spojité nádoby, pruhy na triku,
 úmrtí ještěřů, na slunci skvrny,
 klapky na piánu, na harfě struny,
 pochopím brambory na valníku,
 všecičko pochopím, všemu už rozumím,
 mám totiž děsnou kliku, jó, viděl jsem Ameriku,
 jó, viděl jsem Ameriku.
2. Pochopím stmívání, tažení ptáků,
 daňové přiznání, kupení mraků,
 klokana v kapsičce, vodu ve víně,
 kursovní pohyby v turecké měně,
 pochopím sněžení na rovníku,
 všecičko pochopím, všemu už rozumím,
 mám totiž děsnou kliku, jó, viděl jsem Ameriku,
 jó, viděl jsem Ameriku.
3. Pochopím mlátičku, výbušný motor,
 korejské básnění, křovácký traktor,
 hromosvod na střeše, vlašťovčí slinu,
 množení ústřice, antickou hlínu,
 pochopím mrtvolu na slamníku,
 všecičko pochopím, všemu už rozumím,
 mám totiž děsnou kliku, jó, viděl jsem Ameriku,
 jó, viděl jsem Ameriku.
4. Pochopím kvasary, egyptské hrobky,
 růst nehtů na nohou, usnutí sopky,
 silniční pravidla, výpočet mostu,
 Orfea v podsvětí, indickou kastu,
 pochopím zábradlí na parníku,
 co ale nechápu, co ale nechápu:
 slovenskou politiku, jó, slovenskou politiku.

16. Rozcvička (Jaroslav Hutka / Hvězdoň Cigner)

1. Dobrého jitra, vtevřte vokna, dveře a pusu dokořán, teď,
 nadechněte se, uklidněte se, pocvičíme si zrána,
 tělo po noci líné účinkem se nemine,
 když se protáhne každý sval schválně, biceps, triceps, ceps.
 Hlasatel hlásá, že svět je jedna krása,
 směle ven z postele národ vyskočí,
 vykloktá zuby, pyžamo naruby,
 z oken kromě záclon peří plápolá,
 rolety vyletí za nima vzápětí,
 tramvaje vyjedou z remízy vobjetí,
 hlasatel hlásá, že den je jedna krása,
 popeláři cinkaj' popelnicema.
2. Ustelte postel, uchopte židli, přísun ke stolu, raz, dva,
 postavte na čaj, sebe na hlavu, zhluboka dýchat, nedýchat,
 upažte a roznožte, v předklonu se položte,
 natáhněte si páteřní svaly, bude šest hodin.
 Hlasatel hlásá, že den je jedna krása,
 rosa z laviček pomalu vysychá,
 mlíkaři vozej' konve plný mlíka,
 pekaři uždibujou z housek kousky,
 sluníčko vylejzá pomalu nad barák,
 tu ránu vypustil z vejfuku nákladřák,
 domovnice si uvázaly šátky,
 voblíkly tepláky - budou mejt schody.
3. Vlezte si do polohy ležmo a dělejte, jak když šlapete,
 napište nohou jedničku, dvojku, malou násobilku, dva,
 klekněte na kolena jak Máří Magdaléna
 aneb jak ona Magda Dobromila Rettigová.
 Ta by si zrána umíchala vejce,
 dala si čaj s mlíkem a tvrdou housku,
 jenomže my se proto nezlobíme,
 my se bez snídaně klidně vobejdem,
 a už se ozývá jen bouchání dveří,
 rodina se sejde zas snad až k večeri,
 první jde táta, za ním máma chvátá,
 poslední se belhá ze schodů děda.
4. To nám ten den zas pěkně začíná, uvolněte se, klusáme,
 klusáme poklusem, klus, klusáme, klusy klusy klus, dva,
 vyvalte oči z důlků, už máme za sebou půlku,
 a teď se dáme s chutí do práce, je čtvrt na sedm.
 „Ranní rozcvička,“ říkává babička,
 „ta je jenom pro ty, co nic nedělaj',
 každěj, kdo má jen trochu rozum v hrstí,
 nebude hned zrána si dávat do těla.“
 Bába se dožila devadesáti let,
 nikdy necvičila, co světem stojí svět,
 a proto směle vyskočit z postele,
 abych ještě zatepla moh' zalehnouti zpět.

17. Slunečnice (Jaroslav Hutka / Bob Dylan)

1. G G^7
Je to všechno strašně dávno,
 C G
slunce bylo větrem milováno,
 C G
těhotné slunce se jen usmívalo,
 Ami C D
a najednou tu slunečnice je.
2. V okně domu slunečnice stojí,
barák za chvíli strhnout dají,
jen malé děti potichu šeptají:
k čemu tam ta slunečnice je?
3. Člověk jak slunce dobrý není,
svý nalady jak počasí mění,
nevšimá si střech, jde po dláždění,
tak k čemu tam ta slunečnice je?
4. Nebe na lidi sluncem kýchá,
sluneční rýma nám srdce zadýchá,
očima z ulice se slunce líbat nechá,
a proto tam ta slunečnice je.
5. Slunce neobléká šaty nedělní,
svou nahotou morálku lidí raní,
holky mám rád, když jsou slunci podobný,
a proto tam ta slunečnice je.
6. Slunečnice se právem k slunci hlásí,
svou hlavou ke slunci hází,
a člověk si v závisti hlavu srazí,
a proto tam ta slunečnice je.
7. Kdyby každá holka slunečnicí byla,
to by život náš byl roztančená víla,
ale život je šašek a blázný z lidí dělá,
a proto tam ta slunečnice je.
8. Mám také přání, když hvězda padá:
chci, aby ta holka byla pořád mladá,
mladá mládím, co na lidský řeči nedá,
a proto tam ta slunečnice je.
9. Až půjdeš z domu ráno,
budeš mít se sluncem ujednáno,
že štěstím pokropí tvou duši,
a proto tam ta slunečnice je.

10.=1.

18. Tady domov mám (Jaroslav Hutka)

1. G Hmi
Prázdná slova znějí krajem nalomených duší,
 G Emi Ami G
není, kdo by hlavu zvednul k hrdé otázce,
 Emi Ami C
ach, jak je to povědomé, to je píseň krajiny mé,
 Hmi Emi Hmi E
tady domov mám.
2. Otrok, který táhne valník pozlacených dějin,
mlžný příklad zbabělosti, však jen rozdává,
obléká se do legrace, nemá už nikoho v lásce,
tady domov mám.
3. Nedostane na vybranou, odevzdal svou vůli,
jazyk nechal ladem ležet, půdu neoral,
přistoupil na ponížení, chce jenom přežít na zemi,
tady domov mám.
4. Oči sobě zacloňuje, když sluníčko svítí,
když se jasné slovo mluví, uši zacpává,
má strach, když se vítr, leká se deště, co padá,
tady domov mám.
5. Ze dne na den bez naděje kráčí směrem nikam,
nemá, co by komu dal, jiným to zazlívá,
je jak hora unavený, jako potok pokřivený,
tady domov mám.
6. Nevím, kde mám zahnat hlad, když doma říkaj': nejez,
nevím, kde mám promluvit, když doma říkaj': mlč,
nemohu se nadechnouti, nemám koho obejmouti,
tady domov mám.

19. Tkanička (Jaroslav Hutka)

1. $\begin{array}{cccc} C & G & C & G C \\ & & F & G \\ & F & Dmi & Emi & Ami \\ & Dmi & C & G & C \end{array}$
Ležela tkanička na ulici.
Řekni: kdo takové věci ztrácí?
Podivnej charakter musel to být,
kdo umí tkaničku z boty ztratit.
2. Řek' jsem si: nutně ho musím potkat,
máme si navzájem co povídat.
On poznal tajemství, jak šťastně žít,
vždyť umí tkaničku z boty ztratit.
3. Zkoumavě jsem se po lidech díval,
celičký den jsem po městě bloumal.
Kterej z vás asi tak mohl to být,
kdo umí tkaničku z boty ztratit.
4. A lidi vykračujou prkenně,
naoko vypadají důstojně.
Až příliš prakticky umějí žít,
no neuměj' tkaničku z boty ztratit.
5. „Čí je ta tkanička?“ tiše se ptám,
že najdu vlastníka, už nedoufám.
Těch lidí okolo nemůže být,
ti neuměj' tkaničku z boty ztratit.
6. Večer byl, slunce dávno zapadlo,
když se smutné srdce rozehřálo:
jen jeden z lidiček mohl to být,
ten umí tkaničku z boty ztratit.
7. Jen jeden z nás toulavou duší má,
z ulice k ulici se potlouká.
Malinkej cikánek musel to být,
ten umí tkaničku z boty ztratit.
8. Tak teď, když odpověď konečně znám,
závažný závěr tu udělám,
že ze všech člověků má se nejlíp,
kdo umí tkaničku z boty ztratit.

20. Tak, má milá (Jaroslav Hutka)

1. $\begin{array}{cc} G \\ C & G \\ C & G \\ D & G \end{array}$
Tak, má milá, už běž spát,
pěkné věci nech si zdát,
po kopcích už běží stín,
polož hlavu do peřin.
2. Spi jak listí pod stromem,
kterým dneska brouzdal jsem,
podzim už mu zeleň vzal,
barvu tvých vlasů mu dal.
3. Spi jak tohle údolí,
hvězdičky ho přikryly,
i vítr tu uleh' spát,
ve větvích si nechá zdát.
4. Spi jak celá krajina,
která nás dva zrodila,
ve které budeme zrát,
v ní nás budou pohřbívat.
5. A nech si zdát o dětech
a o plínkách na dvorech,
a o prostorném domě,
kde budeš spát vedle mě.
6. O životě nech si zdát
a o tom, kdo má tě rád,
až se slunko probudí,
ať tě šťastnou uvidí.

7.=1.

21. Tango o Praze (Jaroslav Hutka / Hvězdoň Cigner)

1. Gmi D Gmi
Praha je město staré, říká se - stověžaté,
 D Cmi D
samá kašna a báně, kostely a domy,
 B^b F B^b
má mnoho půvabných míst, na podzim plno listí,
 Gmi D Cmi D
čističi denně čistí špínu z ulice.
- R:** G D Emi Hmi
V kanálech jsou krysy líné, občas i potkan se vylihne,
 C G A^7 D^7
ve Vltavě plavou kapři, jeden až dva, někdy i tři,
 G D Emi Hmi
a z podkroví střech činžovních se ozývá zpěv vlašťovčí,
 C G A^7 D^7 G
než vodtáhnou do teplých míst, aby měly zase co jíst.
2. Na jaře pučí stromy přesto, že je ještě chladno,
a tak se stane snadno, že zas vomrznou,
sluníčko pěkně svítí, lidé se procházejí,
hradní stráž stále hlídá u vchodu do Hradu.
- R:**
3. Když léto hlásí příchod, jahody jsou přezrálé,
město se rychle svlíkne a jde si zaplavat,
sluníčko pěkně svítí, Karlův most ještě stojí,
hradní stráž stále hlídá Prahu zpcenou.
- R:**
4. Už je tu zase podzim, čas, ten je nejkrásnější,
Vltava už je prázdná a stromy ještě nepučí,
sluníčko pěkně svítí, z komínů už se kouří,
hradní stráž stále hlídá, slečna jde vyvenčit psa.
- R:**
5. Třeskatá paní Zima vládne nám dnem i nocí,
tramvaje líně vlečou náklad zmrzlých těl,
za kamnami se krčím, sotva nos ven vystrčím,
však hradní stráž mě hlídá, budou vánoce.
- R:** I krysy jsou teď zamrzlý a potkani se nelíhnou,
kapři už jsou na pekáčích, jeden až dva, někdy i tři,
a z podkroví střech činžovních visí střechýl či rampouchy,
takže se nic nezměnilo, na jaře začnem nanovo!
6. Hradní stráž stále hlídá, hradní stráž stále hlídá,
hradní stráž stále hlídá u vchodu do hradu,
hradní stráž stále hlídá, hradní stráž stále hlídá,
hradní stráž stále hlídá u vchodu do hradu ...

22. Voják (Jaroslav Hutka / Petr Kalandra)

1. C Ami Dmi G
Jede voják do útoku, pot mu blejská na líci,
 C Ami Dmi G
mysl má ve velkém zmatku, přemýšlí vo dezerci.
- R:** C F D^7
Koukej, jakej je to fajn voják, to je voják, to je voják,
 C G C G C G
koukej, jakej je to pěkněj voják.
2. Chtěl by raději s holkou ležet, svoje pány zatrací:
„Ktorej trouba si to vzpomněl, zřejmě neměl co na práci.“
- R:**
3. Vtom v hlavě vojáku blesklo, v duchu se sám usmívá,
už mu není vůbec teskno, svižně z boje utíká.
- R:**
4. Bloumá krajem beze zbraně a nemá nic na práci,
do obilí pustil koně, chytá barvu na slunci.
- R:**
5. Cvrčci cvrkaj' noční koncert, muž přichází k vesnici,
panímáma peče buchty, voják moc pochutná si.
- R:**
6. Po večeri dcera sklízí, voják ještě není syt,
tak do úsvitu tělo sytí, polil ho ten svatej cit.
- R:**
7. Bohové mu hodně přáli, ale výživné dětem neplatí,
to vše zavinila vojna, kdo svobodu mu navrátí?
- R:**
8. Rodinu pak založili, syn se těm dvěma narodil,
syna pěkně vychovali, a ten školu vychodil.
- R:** Koukej, jakej to bude fajn voják, to bude voják, to bude voják,
koukej, jakej to bude pěkněj voják.
9. Otec se moc zaškaredil: „Kdepak, z toho voják nebude,
já sám jsem se z vojny ztratil, ani von tam nepude.“
- R:** A tak se z něj nestal voják, žádněj voják, žádněj voják,
a tak se z něj nestal voják.
10. Syn se proto nevoženil, nemoh' ženskou najít,
jen tomu, kdo z bitvy prchá, můžou bozi fandit.
- R:** A tak se z něj nestal voják, to je malér, to je malér,
koukej, jakej je to pěkněj protest.

1.	Jaroslav Hutka / Štěpán Rak	Cizinci	1
2.	Jaroslav Hutka	Čtyři sloni	1
3.	Jaroslav Hutka	Duše a tělo	1
7.	Jaroslav Hutka	Halelujá tramvaje	3
4.	Jaroslav Hutka	Hanči, čiči a čevabčiči	2
5.	Jaroslav Hutka	Havlíčku, Havle	2
6.	Jaroslav Hutka / Hvězdoň Cigner	Hromada smetí	3
8.	Jaroslav Hutka / Donovan	Ježíšek	4
9.	Jaroslav Hutka	Kamna	4
10.	Jaroslav Hutka / Pavel Kohout	Kat Mydlář	5
11.	Jaroslav Hutka	Morava	5
12.	Jaroslav Hutka	Myš	6
13.	Jaroslav Hutka	Náměšť	6
15.	Jaroslav Hutka	Pochopím	7
14.	Jaroslav Hutka	Pracující děvčata	6
16.	Jaroslav Hutka / Hvězdoň Cigner	Rozcvička	7
17.	Jaroslav Hutka / Bob Dylan	Slunečnice	8
18.	Jaroslav Hutka	Tady domov mám	8
20.	Jaroslav Hutka	Tak, má milá	9
21.	Jaroslav Hutka / Hvězdoň Cigner	Tango o Praze	10
19.	Jaroslav Hutka	Tkanička	9
22.	Jaroslav Hutka / Petr Kalandra	Voják	10